

Misjoniteated

Nr. 8.

Tallinnas, 1932.

11. aastakäik

Meie tänapäeva tõsisem küsimus.

W. S. Branjon.

Sälle pöörame üleskutse ja palwega meie rahwa poole, et koguda andeid meie juure välismisjoni töö jaoks. Seeford meie piüüded lõikustamistöös ei ole mitte, et koguda wahendeid uute töökohtade awamiseks jeniini puutumata misjonipõldudel, ehk küll hiiüd jelleks on tungiwam kui kunagi enne, waid et hoida tööpõldudel neid misjonäre, kes seal juba on.

Meie tööliste hull välispõldudel on kasvunud iga aastaga, kuna nad on wälja õpetanud sadajid pärismaalisi abilisi, kes kõik on pühendumus tööle. Tänapäew on meil laialdasem misjonitöö kui jeda kunagi on teinud ükski protestantline ühing terve maailma ajaloo kehtwusel. Tõe esindajad on wälja läinud igasse maailma jalku ja rahwa sekka; seal hiiütawad nad juure häälega: "... sest et Tenta kohtutund on tulnud, kummaridage jeda, kes on teinud taewa ja maa ja mere ja weeallikad." Tagajärjena kasvab terwes maailmas auhine wili, mida kord koku pannaakse taewasse aita.

Kuid meie tänapäewg kõige tähtsam küsimus on, kas wõib üks wäike rahwas ülewal pidada jeda laialdasest misjonitööd niijugusel raskest rahalise kitsikuse ajal, wõi peame mõned misjonipõllud maha jätma ja misjonärid koju saatma? Teised misjonistid on olnud sunnitud juba mitmed oma põldusid maha jätma ja mitmeid misjonäre koju saatma. Meie aga oleme pidanud tagasi hoidma ainult mõned wähesed kodus puhkusele olemad perekonnad. Tõstist tagajitõmmet ei ole siitjaadik weel olnud. Meie rahwas on murekõnenud wahendeid jelle juure kasvawata töö ülewalpidamiseks.

Need, kes on hoolitõnenud misjonifondide warustamise eest aasta-aastalt, ja kes on wastutatawad wajadusekohaste wahendite jaatmise eest meie misjonitööliste, awaldawad oma jüdamlikku lugupidamist ja tänu meie ustawatele liikmetele, kes on teinud wahendite kogumisel niijugust auhlist tööd mõõdunud aastatel. Jumal on õnnistanud teie jõupingutusi. Kuid me seisame nüüd otse tõelise kitsikuse eel. Sisjetulek misjonikassasse on jäänud wähemaks ja kui rutulist abi ei tule, peab ette wõetama kindel ja tõsine tagajitõmbus. Wõimata on meie misjonäridel jääda põldudele ilma warustujeta.

Kas ei peaks igaüks meist astuma 1932. a. lõikustamistöösse kindla otsusega ning tegema oma isikliku osa wõimisa jõupingutusega, et aidata hoida meie misjonäre nende postidel? Kui iga koguduse ja grupe liikmed piüüaksid oma isikliku eesmärgi, mis neile teada antud, saawutada, siis usume, et jelle läbi praegune tõsine puudujääk kõrwaldatakse ning wajadus kaetakse. Wõib keegi wõelda, et niijugune liikme eesmärk on wõimata lätte jaada?

Wõiks Jumal meid kõiki õnnistada meie ühistes piüüetes, et oma eesmärgid saawutaksime nende heaks, kellel puudub tõe walgus.

*

"Tõstke oma silmad üles ja waadake põldusid, sest nemad on ju walged lõikusele."

Jeesus.

Lõikustamutöö 27. augustist — 8. oktoobrini.

Päluge julgust ja edu, piüüdke töötada, lugege juhatusi ja külastage hingamispaewil misjonitunde.

Tänades ifka edasi.

H. L. Rudy.

Apostel Paulus kutjub illes Ewejuse rahwast „Sumalat tänama kõige asjade eest.“ (Ewej. 5, 20.) Paulus oli alati tänulik, isegi wanglas. Eriti üks asi oli tema jiidames kui tänu peapõhjus. Need olid Kristuse läbi päästetud hinged. Peaaegu iga tema kirja jissejuhatus sõjaldab tänuawaldust Sumalale nende kallide hingede eest, keda ta seal nimetab.

Meie Põhja-Euroopas mõlgname väga palju tänu Sumalale Tema imeliku eelhoolitjuse eest kõigil meie tööpõldudel, eriti Aafrika misjonipõldudel. Uus waim on elustanud rahwast, keda meie oleme eesõigustatud teenima. Siljuti tulid teated meie Lõuna-ida-Nigeeria misjonijaamast, et 2.300 inimest olid oja wõtmas seal peetud aasta koosolekust jellel fewadel. Sellel sama jaama juures ristiti weebruari kuul ühe korraga 120 hinge.

Põhja-Nigeeriast tulewad tungiwad hiiüided arstlike abi ja kristlikkude õpetajate järele. Sedasama mõib öelda ka Kuld rannast ja Clewendiluu rannast. Meile hiiüitele loodame vastu tulla jellel aastal, kui jaawutame oma eesmärgid lõikustänu-töös.

Ida-Aafrikas, eriti mõnes Tanganjika ja Kenia osas on meie misjonäridel nii palju tööd, et nad ei juudagi hoolitseda jelle juure hulga eest, kes alles hiljuti tõe vastu wõtjid. Peame tegema midagi, et jaada rohkem kohajaid tööliisi niisuguste kohtade jaoks.

Abessiinia toob meile uusi üllatusi. Selle maa kuningas andis meile hiljuti 40.000 dollarit, see on 15.000.000 Eesti senti arstlike töö jaoks tema maal. Ta väga ootab, et me jaadaksime sinna kohe ühe arsti. Ta teeb kõik mis võimalik meie töö toetamiseks. Siljuti jäi üks meie Desji'i hospidali halastaja-õde üsna kardetawalt haigeks ületöömise tagajärjel. Kui Tema Majesteet Saile Selasje I kuulis, et õde oli liiga haige, et minna oma töötamislohasst hobueesti seljas üle kõrge mäeaheliku Addis-Abeba'sse, jaatis ta oma kõige parema lennuki ilma tasuta, et wiia haigestunud haigerawitjejat rawimisele.

„Niipea kui meie halastaja-õde Martha Sedlund jõudis Addis-Abeba'sse,“ kirjutab wend Gudmundsen, „jaatis kuningas oma sekretäri hospidali juurde, et terwitada õde ja waadata kuidas on tema haigusseisukord. Kui õde awaldas oma tänu Tema Majesteedi haruldase wastutuleku eest, wastas sekretär: „See pole midagi, see on meie kohustus. Teie ohwerdate isegi oma elu meie rahwa hea käekäigu pärast. See on meie eesõigus, kui võime teid aidata.“

Praegu on weel üks suur puutumata maa-ala meie Aafrika misjonipõldudel, see on Anglo-Egiptuse Suudan. See maa sõjaldab eneses haruldajelt häid võimalusi ewangeeliumi kuulutamiseks. 1927. aastal olid seal nõudanimetatud Noopti kristlaste ja muhamedliku walitjuse wahel wastastikkused rahutusjed ja hõõrumised. Need kristlased ei taha, et neid walitseb muhamedi kuningaga määratud usuija, jellepärast tuleb meil aga kannatada tagasiujumist. Sariduse võimalused nende oma preestritele on peaaegu kõrwaldatud ning koguduse tulewane edasijestmine on juures hädaohus. Mõned päewad tagasi kirjutas üks Anglo-Egiptuse kirja-jaatja ühes juuresmas Englise ajalehes:

„Tuhanded kristlased Egiptuses, kes on rahulikud, tublid töötajad ja edurikkad, hästi haritud, praeguse Egiptuse walitjuse toed, loodawad ja paluwad, et nende kogudus jaoks päästetud. Nad on Nooptid, waraste Egiptuse pärismaaliste kristlaste järeltulijad, kõige puhtamad wanade egiptlaste esindajad, kelle koguduse usuijad on St. Marfise järeltulijad.“

Nende inimeste seas me loodame töötama hakata õige pea. See on meie lõikustänu-töö suur eesmärk jellel aastal. Me usume, et Issand aitab meid meie usu järele.

Kui mõtleme jellele eelhoolitjeweale juhtimisele, siis jüda tunneb rõõmu. Me täname Sumalat jelle eest, mis on mõidud juba teha ja suurte võimaluste eest, mis seisawad meie ees. Pannes tähele abinõusid, mis aitawad teha seda tööd, peame ilmutama oma usku ja armastust. Mõödunud aastal tehti mitmed piinlikud wähendused meie misjonipõldude warustamise asjus. Palkasid, mis isegi ei juutnud wajuadusele wastata, pidi weel faks korda wähendatama. Wastusjed tungiwatele hiiüitele oleme pidanud kõrwale jätma. Terwisikoo-tanud misjonäre on palutud töötada edasi nende weel wäheama palga eest kui see ennem oli. Maailma kitsikus annab end väga tunda terwes meie diwisjonis. Wiljakaldused, rohutirtsud, uputusjed ja teised hädad on raskust tuntawalt juurendanud paljudel põldudel.

Uga meie misjonärid ei ole ainuiffi murina mõi julgusetuse märki awaldanud. Edasitungimise waim uutele põldudele on tugewnenud ning wõimsamini tegewuses. Sõna tõsises mõttes, elud on antud ohwriks, et Issanda töö ei kannataks. Tänuulikkuse waim Sumala paljude nägematude õnnistuste eest paistab märkiwat iga teenistujeks awaldatud teo. Paljud rõõmustawad aja pärast, mis on tulemas, jest nende äralumastamine jõuab ligi.

Praegu on küll raske aeg, aga meil on tee lahti, nagu Issraeli rahwal Punases meres. Meil

tuleb edasi minna ja mitte hädaldades seisma jääda, niidud matavad hukatusse laened meid ja keda oleks võidud päästa. See on Jumala korraldus oma kogudusele. „Määgi Israeli laste vastu, et nemad edasi lähewad... Kõik Jehooma wõtab teie eest sõdida ja teie peate wait olema (mitte kurtma).“ 2. Moos. 14, 14, 15.

Kindlasti Issanda töö wõidab ka seal, kus wäljawaated on kõige wähem tõotawad. Tema ütles: „Ma tahan kõrgema paikade peale jõed panna jooksuma, ja keht orgude sees kaewud kaata, ja kõrwe panna weejärweks, ja põudjed maad weeallikaks.“ (Jes. 41, 18.)

Tahame Issandat tänada uju läbikatsumise eest, mis Ta on pannud oma laste peale, et neid ette valmistada muutmisele. Tahame teda tänada Tema imelikku hoolitust eest, et Ta tahab muuta nähtawa faotuse auliseks wõiduks. Tänuawaldus huultel, tahtliku, äraantud siidamega ja lihtsa lapielikku usaldusega Jumala töotustele tahame minna wälja ja teha oma wäikeste oja, aidates wahendeid koguda Issanda töö jaoks kindlas uskus, et sel aastal wõib märkida meie misjonitöö loos suurt edu ille terve maailma.

Ustavad noored.

L. L. Babienko.

Jumala sõna noortele on, widage usku kinni. Paljud noored inimesed kannatawad ja surewad mingi idee eest, mis neid omegi ei saa aidata. Meile on Issand oma tahtmise ilmutanud ja wiimse aja töö annud. Kas meie ei peaks walutis olema selle töö eest kannatama ja tegutsema? Armsad noored, pühendagem oma jõud Issandale ja andkem oma elu Issandale nii, et ta saab meid omas töös tarvitada. Waadake oma imbrust ja neid palju inimesi, kes elawad edasi ilma lootujeta. Nad wotawad hirmuga asju, mis peab tulema. Seameelega tahaksid nad minna jeda teed, mis neid wiib lootusele, kuid paljud ei tunne jeda. Kas teie ei peaks end pühendama Issandale tema töös ja end ette valmistama Issanda töö jaoks? Kas teie ei ole oma siidames kuulnud kutset, olla Issanda töölised? Jumal andku teile armu jeda kutset kuulda ja selle järele teha.

Meil on kool, millel on eesmärk noori inimesi ette valmistada Issanda tööle. Tulge sinna kooli ja õppige ja looguge teadmisi Issanda töö jaoks. Esmalt andke oma siida Issandale ja laste Pühale Waimul endas tegutseda.

Armsad noored, wõtke agaralt oja lõikustööst, igaüks piüidku oma isiklik eesmärk saawutada. Winge kõik tööle ja Issand annab õnnistuse.

Sinu eesõigus käesolewal sügisel.

A. Sabraf.

Uga aastaaeg toob enesega kaasa teatud headused, rõõmud ja eesõigused. Samuti ka käesolew sügis. On aga wäga mitmesuguseid asju ja olusid, millest inimesed tunnewad rõõmu ja millele nad waatawad kui eesõigusele; see on eneb peaaesjalikult ära inimese waadetest ja tema seijukohast siin maailmas. Kõik tõelised kristlased tunnewad aga rõõmu, kui wõiwad elada Jumala meelepärast. Temaga ühenduses olla ja täita Tema tahtmist. Kuid Jumala tahtmise järele tegemine siialdab enesest ka misjonitööd, sest jelle ülesande on Jumal meile andnud samuti kui kõik muud õpetused ja seadused. Warstijaabuw sügis toobki aulise wõimaluse, kus wõime end jälle pühendada misjonitööle. See on lõikustöö.

Lõikustöö algab käesolewal aastal 27. augustil ja kestab 6 nädalat, kuni 8. oktoobrini. Selle aja jooksul piütab iga liige, iga kogudus ja grupe oma eesmärgi saawutada.

Sellel aastal tuleb meile jälle lewitamiseks hea ja kohaie siijuga lõikustööleht. Mammäär selle lehe eest on 50 senti, aga me peame inimestele tegema selget, et see ei ole lehe hind ja et meie ei müüi lehte, waid et jeda omandades ta annetab heategewa töö jaoks. Me peame piüidma andeid rohkem saada kui ainult 50 senti lehe eest. Suure lehe kõrwale saame ka ühe wäikese lehe, aga jeda wäikest lehte ei hakka me kunagi müüma, waid me anname neid inimestele sel juhul, kui nad ei saa suurt lehte omandada, aga siiski misjonitöö jaoks natuke annetawad; me jätame neile wäikese lehe tänuawalduse märgiks, aga pea lewitamise leheks jääb ikkagi suur leht.

Siiklik eesmärk igale liikmele käesolewa aasta lõikustööst on 9 krooni. Siisugune eesmärk on meil olnud juba mitu aastat ning Jumala abiga oleme selle alati saawutanud, nõnda loodame jeda kindlasti kätte saada ka sellel sügisel.

Wõrgaks küljeks ja suureks takistuseks meie lõikustööst on see asjaolu, et paljud ei wõta sellest tööst osa. Need inimesed teewad lõikustööd raskesti koormaks endale ja teistele. Nimetatud tõhiasi on igatahes tingitud sellest, et paljud ei tunne lõikustöö tähtsust ja pole ka misjonitööle õpetatud ning kaswatatud.

Armsad õed-wennad, lõikustöö on ülitähtis oia meie misjonitöös, palju tähtsam kui sellest juudame saada aru. Selle läbi me teeme juba suurt misjonitööd lodumaal, kuna külastame inimesi ja wiime neile tõttijaldawat kirjandust, ja teiseks kogume andeid wälismisjonitöö jaoks.

1930. a. oli kõigist Põhja-Euroopa diviisjoni misjoniannetest 45% lõikustänu-andeid. Nii näeme, milline suur tugi on lõikustänu-töö meie üldisele misjonitööle; jelle abil võivad misjonipõldudel töötada tuhanded misjonärid.

Armas kaasvõitleja Sumala töes, me pöörame sinu poole kõige üleskutsuga, võta ka sina osa selle aasta lõikustänu-tööst, sest kuidas tahad ja jääda kodu kui sinu kaasvõitlejad lähewad välja Sumalast meie kõigile antud tööle? Kuidas tahad ja mõnusuje pärast jääda istuma ja siiski ühes nendega, kes pisarate ja palvetega seda tööd tehes võitlewad, pärida igawest elu ja Sumala riiki? Oh, võiksin ära tunda kui tähtis on just meie igapäevise isikliku tööst osavõtmine ja siis teha ka oma osa, sest iga liikme väikestest tööst oleneb ära üldine jaanutus.

Seda asja paneme kõigile kõrgelt jädamele ja jääme lootma teie ustavusele ja kaasabile.

Gõnumed Sierra Leonest.

M. Mufa.

Warsti on üks aasta möödunud ajast, millal mulle esimene eesõigus osaks sai Aafrika pinnale astuda. Mul on tõesti kahju, et ma ei ole teile rohkem siinsest elust kirjutanud. Teg mõõdub kiiresti. Töö on mitmekülgne ja selle tõttu olen olnud väga piiratud ajas. Väga tihti wiibib mõte kodumaal. On ju sünnipaik ja kus kogu noorus-aeg weetud. Nii mõnigi kord käib mõte läbi, et oh oleks ometi ükski eestlane siin. Pean ütleva, et siinised walged misjonärid on kõik väga lahked ja pühendawad oma kõige parema selle töö jaoks, kuid on rahwusest mille keel mulle wõõras, nii saame mõtteid wahetada ainult kolmanda keele läbi, mis koduse tunde muudugi pisut jahutab. Meid sõnu lugedes ärge milgil tingimisel mõelge, et ma wast kurb olen tehtud sammud üle. Ei. Mitte sugugi. Ma olen väga rõõmus selle eesõiguse üle siin olla. Tahan oma kõige paremat teha seda pimedat rahwast aidates. Kui kodumaal olles siinset oluforda ainult ette kujutades, mis wõrreldes tegelikuga on väga nõrgus wärwes, oma kõige paremat teha piiratakse annete kogumises, kuidas wõib siis siin olles, tõeliku oma filmaga nähes, wäiksest seista. Ei. Ehki keegi ei peaks ette kujutama, et paganad, nii pea kui nad wiimast tõe kuulewad, selle järele jooksewad, siiski ka nende pärast on Kristus surunud, ja meie kohus on neid üles otsida, kes on tahtlikud sellele järgima, kes neid lumastab. Ei ole ühel paganal kerge oma wanu kombeid maha jätta, mille sees ta juba sündinud on, kuid Sumala waim töötab ka nende sü-

damete kallal ja nad ütlevad lahti kõigest mis on paha. Mitte kaua tagasi tõi üks pärismaalasest tööline ühe jumalakuju meie kontorisje, mida keegi naisterahwas juba lapsest saadik oli teeninud, kuid nüüd on ta ümberpöörnud meie koguduse liige. Seda kõike nähes ei wõi wist küll keegi jüda liigutamata jääda. Seesama tööline jutustas kuidas pime naisterahwas temalt küsinud: „Millal tuleb Jeesus, millal saan mina oma silmawalguje tagasi?“ See näitab, et on tõesti hingi ka selle rahwa seas, kes Jeesust kui isiklikku Lumastajat ootawad.

Kuigi saatan ka siin tegutses ja Sumala tööd takistada piüiab, ei jää Sumala töö tegemata. Kõige suuremad waenlased meie misjonile siin on katoliiklased. Nende juureks imestuseks peawad nad siiski tihti meie töolistelt küsima, misjuguje wäega need rahwa poolehoidu wõidawad. Wastuseks jaawad muudugi, et mitte rannu ega wäega, waid „selge Sumala sõnaga“. Mitte kaua tagasi esines üks katoliku preester ühe meie pärismaalasest tööliisele jarnase küsimusega, pärast seda kui ta oli katunud oma kõige paremat rahwast meie koosolekutele ära meelitada. Müüd on selle preestri abikaasa meie hingamispäewakooli liige. Nii ei saa nad isegi omas majas Sumala waimu tööd takistada.

Meil on siin 27 pärismaalasest töölist ja umbes 350 ustawat õde-wenda. Donwerentji ajal oli mul eesõigus neid rohkem tundma õppida. Siinised tööliised on väga agaralt töös. Ma olin väga üllatatud nähes, misjuguje tulidusega nad uusi plaane wastu wõtawad. Igapäev jüda põles armastusest kaasinimeste wastu, nii et nad olid tahtlikud isegi isiklikku ohwrit tooma. Ühes jaamas on meil suur tarwidus palwela ja koolimaja järele. Et diviisjonil ei olnud wõimalik müüd selleks tarwilikku summat anda, siis otsustasid tööliised omal jõul seda ehitust ette wõtta, selle asemel, et oodata wast üks aasta weel kuni diviisjonilt wajalise summa saame.

Siinne töötamiswiis erineb pisut kodumaa omast. Et suurem osa elanikke ei oska lugeda ega kirjutada, nii peame pea igas jaamas, mida arwult 20, awama kooli. Päewal jaawad lapsed õpetust, kuna õhtul need, kes päewa jooksul oma igapäewaste kohustuste täitmisel on. Siin ei õpi nad üksi lugema ja kirjutama, waid iga õpetaja ülem piiue on külwata seemet, millel igawene wäärtus. Peale selle, et rahwas igapäewaste haiguste all kannatab, anname neile füüsilist abi. Rahwas hindab seda väga kõrgelt. Meil on suur usk misjoni rohusse. On juhuseid, eriti siin jaamas kus mina töotan, kus tullakse mitukümmend kilomeetrit eemal asuwast külast misjoni jaama abi saama. Praegu on mul üks mees rawida, kes on kaugele

sijemaalt. Ta tuli wennaga pealinna lehma müüma, sai aga väga suure paise, mis käimise pea võimatuks tegi. Meie külast möödudes kuulis ta meie dispensarist (apteegist) ja nii jäi siia abi saama. Müüid on ta juba mitu nädalat siin ja tuleb järjekindlalt sidumisele. Warsti on haav terve ja võib koju minna. Üks teine mees, kel ka väga paha paise on, kanti mitu kilomeetrit eemal asuvas külast meie jaama. Tal oli paise otse põsel, mis keelas teda kõndimast. Müüid on ta juba sedavõrt paranenud, et võib wabalt kõndida. Sarwa kohtad kedagi, kes ei kanna ühe ehk teise haiguse märki.

Muidugi huwitab teid kuidas mina ennast selle rahwa seas tunnen. Ja, selleks, et jeda dieti selgitada, peaksin wõtma rohkem aega, aga lühikeste sõnadega öeldes pean tunnistama, et üsna hästi. Kõik on uus, rahwas, nende kombed, loodus ja loomad. See kõik pakub ühele wõõrale ainet vaatlemiseks ja imetlemiseks. Olen juba enam-wähem kõige sellega harjunud, ja oma siia tuleku eesmärgi silmis hoides, on võimalik üsna kerge jiidamega siin olla. Kuigi maailmast suure weelõigu läbi eraldatud, mis suureks tahtusteks uudiste saamiseks, rõõmustan siiski nende wäheste üle, mis wähest kodumaalt saan. Alles see võib ühe kirja wäärtust tõeliselt hinnata, kellele see ainuseks uudiste kandjaks on. „Postimeest“ ega „Päewalehte“ pole ligi kümme kuud näinud. Meie saame siin iga nädala tagant postli kodumaalt, nii wõite arvata, kuidas jeda päewa oodatakse. Kuid jeda pettumust, kui kodumaa ei ole aega saanud kirja kirjutamiseks! Gile oliqi jarnane päew. Ühtegi kirja! Enneks „Misjoniteated“ ei ole truudust murdmud ning tulewad järjekindlalt.

Olen olnud terve siiani. Kõige kuumem aastaeeg on mööda ja ootame wihmast aega. Smelik, teie rõõmufete juure ilust ja mina pean jäärega saapaid ja wihmakuube kandma! Ja, nii on see maailm loodud, peab iga ajaga rahul olema ja olewikust rõõmu ootama.

Loodan, et olete kõik rõõmsad jelles aulises lootuses, mis meid ühendab. Wun, et teie ka mind omis palweis ei unusta.

Raswamine armus.

L. L. Babienco.

„Aga raswage meie Issanda ja Ennistegija Jeesuse Kristuse armus ja tundmises.“ 2. Petr. 3, 18.

Need sõnad õhutatwad meid üles, et meie armus ja tundmises raswamine. See, kes on kindinud, peab ka raswama, ja kes on terve, see raswab.

Midagi ei ole wanematele nii walus näha, kui nende lapse ebanormaalse kaswamine ja arenemine. Samuti, mu armsad õed-wennad, tahab Issand meid näha tema armus kaswamas. See tähendab, Sumala armust ikka enam ja enam aru saada, kuidas ta meid waeleid patuseid armastanud, meid ära lunastanud ja mis lunastus meile on andnud: meie kõik patu andeksandmise, lepituse taewaga, õiguse päranduseks ja igawese elu. Wõite jeda ja palju muud saame usu ja Sumala armu läbi. Meie ei ole jeda mitte ära teeninud, waid Issand on jeda andnud Jeesuse läbi armastusest meie wastu. Sagedasti maailma jurwe all, raswises ja mures, wawas ja kannatuses unustame Sumala armu ja selle, mis meie armu läbi oleme saanud. Seda just soovib waenlane. Waenlane tahaks, et meie ilalgi ei mõtleks Sumala armuse, waid ainult näekime oma pattu, puudulikkust, nõrkust, kõlbmatust ja selle üle järele mõtlekime. Ei, Issand käseb meid tema armus kaswada ja tugewaks saada, mitte kartä waid usu läbi Sumala armuse rõõmus ja õnnelik olla. Olge rõõmsad Sumala armus, Issand armastab teid. Kui teie olete wiga teinud, siis ärge kaotage julgust waid jääge Sumala armu juure ja ärge unustage ilalgi jõnu, mida Issand oma julastele on öelnud: „Sulle saab küll minu armust.“ 2. Kor. 12, 9. Meil jõnul on suur tähendus sinu jaoks, minu armas õde ja wend. Raswel tunnil ära heida meelt waid rõõmusta Sumala armus.

Meie peame kaswama ka weel tõe tundmises. Tundmine toob meile troosti, rahu ja kindlust. Sagedasti teeme meie ise endale käsud ja eeskirjad ja neist üle astudes walmistame rahutust omas jiidames, ja kuna meie ei tea, mis on Sumala täieline tahtmine, on meil hirm. Hirm aga toob piina ja raske elu. Sagedasti kui meil puudub tundmine Sumala plaani kohta, siis kaldume fanaatilised olema. Meie oleme tulised, meie piiname, meie wõitleme, meie oleme rahulolematud ja jeda sellepärast, et meil tundmine puudub. Sel wiisil otsis Issraeli rahwas endale õndust, kuid ei saanud kunagi kätte. Apostel Paulus ütleb: „Sest ma annan neile tunnistuse, et nemad pealt näha väga hoolivad on Sumala pärast, aga ilma mõistujeta.“ Rom. 10, 2. Meil puudus tundmine, seepärast nad on ka fanaatilised nii kaugele läinud, et põlgasid õnnistuse Kristuses. Rahu ja rõõm elus tuleb tõe tundmise läbi. Olgu see ajalikus wõi waimulikus elus, kui meil on tundmist, siis oleme rahulikud ja rõõmsad. Nii tahab Issand, et meie kõik tema töust teakime ja rõõmsalt elakime. Selle tundmise saame Sumala sõna uurimise ja palwe läbi.

Wtuge selle juure, armsad õed-wennad, uurige oma piiblit ja palwetage, siis märkate warsti omas elus muutust paremuse poole. Wtuge täna!

Meie ufume.

(Järg.)

10. Pühitus.

Meie ufume pühitusse nii, nagu püha kiri seda õpetab. Sigetsmõistmine on filmapilgu asi, kuid pühitus kestab fogu meie eluaja. Ütleb ju kiri: „Et meil niidid niisugused töötused on, minu armjad, siis tehkem endid kõigest liha ja waimu roojusest puhstaks ja lõpetagem pühitsemise Jumala kartuses“. 2. Kor. 7, 1. Sige kriistlane ei ole enne rahul, kui „rahu Jumal“ teda on läbi ja läbi pühitsemisnud. 1. Tes. 5, 23. Pühituse peab igaüks kätte saama, muudu ei saa ta mitte taewariiki. Ebr. 12, 14. Pühitus on Jumala tahtmisega ühenduses. Kui see nii on, siis võib seda ka kätte saada. „See on Jumala tahtmine, teie pühitsemine.“ 1. Tes. 4, 3. Kõik, mis meie oleme ja mis meil on, peab olema Jumala altarile pandud ja temale pühitsetud. „Seepärast manitsen mina teid, wennad, Jumala juure jiidamliku halastuse läbi, et teie annate oma ihud elawaks, pühaks ja Jumala meelepäraliseks ohwriks, see olgu teie mõistlik Jumala teenistus. Na ärge võtke mitte seesinatse maailma jarnajed olla.“ Rom. 12, 1, 2. Meie ufume, et igaüks, kes on pühitus, peab käima Jumala tõe järele. „Waimu pühitsemine ja tõe uist“ käiwad käsikäes. 2. Tes. 2, 13; Joh. 17, 19.

See patust puhstaksjamine ja walmisolemine Issjanda teenistuse jaoks on samuti wõimalik Jumala Talle were läbi: „Sest kui härgade ja jirkude weri ja lehma tuhki, mis nende peale, kes roojaseks saanud, riputatakse, pühaks teeb liha puhastuseks, kui palju enam Kristuse weri, kes iga-wege Waimu läbi enmast ise ilma wigata Jumalale on ohwrinud, puhastab teie jiidametuunistuse jurmiist tegudest, elawat Jumalat teenima.“ Ebr. 9, 13, 14. Ainult niisugune teenistus võib temale olla meelepärast. Kes jääb Teesjuse Kristuse jisse, ei kiitle ilalgi, et tal ei ole pattu: „Kui meie ei iitle enestel pattu olemat, siis petame meie iseendid, ja tõe ei ole mitte meie jees.“ 1. Joh. 1, 8.

„Pühitus ei ole mitte filmapilgune, tumine ega päewane, waid palju enam ta kestab fogu eluaja. Seda ei saada kätte kühawate tunnete läbi; see on alalise patule juremise ja Kristusega elamise tagajärg. Üleastumist ei saa heaks teha ega iseloomu muuta nõrkade aeg-ajaliste jõupingutustega... Pühitus on sõnakuulmise tagajärg, mis kestab fogu eluaeg.“

Niisugune inimene saab pühitsetud riistaks, mis majapidajale tarwilik ja kõigele heale tööle kõlbulik. 2. Tim. 2, 21; 1. Petr. 1, 2.

(Järgneb.)

Meie fool.

Suwe kooliwaheaeg on möödumas. Seega aeg mõelda meie koolile.

Möödunud kooliaastal fool on piüdnud oma wõimalikkude teha, et olla kajulik liitudele ja kogudustele. Dja õpilasi lahkus koolist lõpetajatena jelle joowiga, et ustawalt nendesse jälgedesse jääda, mis kooliaeg ette seadnud. Saadaks Jumala juhtiw käsi neid edespidigi kirjal ristiajal kuldjesse igawikkul! Na tehti möödunud kooliaasta lõpuwõle mõned muudatusjed koolielus.

Nende wäheste ridadega tahan pilku heita eelolewale kooliaastale. Kooli õppewaja jääb endijeks. Kool algab 12. oktoobril. Õppemaks ja korterimaks on mõne lati wõrra wähendatud. Õppemaks on kuus Rs. 12.50 (Efr. 9.—). Korteri ühes kütte ja walgustusega kuus Rs. 12.50 (Efr. 9.—). Toiduraha, oleneb jellest ära kui palju keegi elamiseks tarwitab, on umbes Rs. 25.— kuni 30.— (Efr. 18.— kuni 22.—). Kooliaasta kestab mai kuu lõpuni. Soowitaw oleks kooliraha ette ära maksa, kuid võib ka kuudewiisi.

Koori, kel joow on eelolewaks kooliaastaks kooli astuda, palitakse aegjasti nõuda jisseastumise teatelehed ja mõelda koolirahale. Kooliraha võib juba jisse maksa liidu kontorisse. Lähemaid teateid võib weel saada kirjalikult koolijuhatajalt wõi liidu esimehelt.

Kõik jaadetijed koolile jaadetagu aadressil: Advent Missions Seminar, Postfach 440. Wiga. R. Kipnr, koolijuhataja.

Singamispäewa-fooli õppetükkide jaotus.

8. õppetükk — 20. augustil 1932.

Kogudus on Kristuse ihu.

I. Kristuse ihu ühtekülmutus.

1. Kristus on ärakõnnastamise läbi oma koguduse rajaja ja ülalpidaja, jellepärast ka tema pea.
2. Kogudus on Kristuse ihu, sest et ta on Tema elawa sõna läbi jümpitatud ja Tema waimust elustatud organisin.
3. Selle ihu liikmeid kogutakse ristimise läbi.

II. Kristuse ihu kaswamine on ühenduses:

1. Korra ja organistatsooniga.
2. Jga iikliku liikme ustawa kohusetäitmisega.
3. Tõelise armastusega Issjandale ja üksteisele.
4. Tema rahwa puhastamise ja sulatamisega mõnejuguste läbilatsumiste abil.

III. Täielikult puhastatud kogudus Jumala trooni ees.

9. õppetükk — 27. augustil 1932.

Kristuse anne kogudusele.

I. Püha Waim — töötatud and.

1. Kristus annab oma järgritele töotuse, et tahab olla alati nende juures.
2. See töotus läheb tööks Püha Waimu ligioleku ja abi läbi.
3. Püha Waimutöö on meid juhutada Jumala järgavatesse tõdedesse.

II. Meie ja Püha Waim.

1. Kristus tahab oma waimu läbi meie jädametes elada ja meile oma wäge anda.
2. Reliigühil wäljavalatud waim on jelle tõenduseks, et Kristus kui ülendatud Snnistegija täidab oma töotused.
3. Nagu Reliigühil usklikud said oja Pühast Waimust, nõnda peab ka miid iga Kristuse järelkäija oja jaama sellest annist.
4. Puudulik ühendus Kristusega toob esile puuduliku Tema waimust osajamise.

III. Püha Waim ja tema töö.

1. Püha Waimu esimene töö on, inimesi teadlikuks teha nende patu kohta.
2. Ka neid siis nende wõimete kohajelt juurmatele läbieludele kõlbulikuks teha.

IV. Jumala abi meie praegusaja olufordades.

1. Nagu wanast, nõnda tahab Jumal ka miid jellel patusel ja käsuwastasel ajal näidata oma juhiwat kätt.
2. Abi toob ewangeeliumi kuulutamine kõiges maailmas; töölijed on õiguse kuulutajad.
3. Meie aja oluforrad peawad meile meelde tuletama Tema sõna ja meid mõjutama jumalakartlikule elule, nõnda et me ei hukku ühes kaduwa maailmaga.

10. õppetükk — 3. septembril 1932.

üks wõi palju talente.

I. Jumala wabadus oma laste kutsumises.

1. Nende walik, kes paistid rumalad, aga siiski olid rikkad usust.
2. Jumal lasseb maailma targad häbisje jääda.

II. Mis on Kristus kutsututele?

1. Kristuse riist on nende täielik kiitus.
2. Kristuses on warjul kõik tarkus.

III. Kutsutute warnustus.

1. Meie isiklik wastutus on näidatud tähendamisõnas.
2. Saenatud anded inimkonna teenimiseks ja Jumala austamiseks.
3. Undeid jagatakse iga ühiku wõimete kohajelt.

IV. Meie wõimete kasutamine.

1. Sige aja kasutamine.
2. Terwije alalhoidmine.
3. Waimu harimine.
4. Sige kõnewiisi harjutamine.
5. Sige raha ja waranduse tarwitamine meie elus.

Lõpp: Sige annete tarwitamine kindlustab meile koha Jumala riigis.

11. õppetükk — 10. septembril 1932.

Ewangeeliumi kogu maailmale.

I. Jumala töotuste osalised Wanast Testamendis.

1. Abraham, õnnistuste edasiandja kõigile rahwastele.
2. Moosejele antakse Israeli lõpuliku wõidu kindlustus.
3. Jesajale kinnitatakse neid töotusi nägemises.
4. Pea tulew Jeesus on kõigi töotuste kesk-punkt.

II. Täidekäinud töotuste kuulutajad Uues Testamendis:

1. Jeesus.
2. Kolsteisikümmend apostlit — Jeesuse tunnustajad.
3. Iga usklik on usin misjonär.

III. Selleks wajalik warnustus:

1. Taktika ja osawus.
2. Inimestetundmine, kohanemismõime ja päästewalmisolek.
3. Minult patuuhelast wabastamine võib kinniseotuid päästa.

IV. Kõigele maailmale peab wiidama Jumala sõna.

1. Ilma walgustawa koguduseta oleks maailm pime.

12. õppetükk — 17. septembril 1932.

Jumala töö lõpetamine.

I. Meie aeg ja töö lõpetamine.

1. Töö kõrguspunkt seisab jelle lõpetamisel, mis on ühendes maailma lõpuga.
2. Wõimalust tagajärjerikkaks töötamiseks peaks jespärast rohkem pandama tähele.

II. Meie kaasabi töö lõpetamisel.

1. Pijaratega kiilwamine. Singede mõit-mise juures peame kihti pijaraid wallama.
2. Rohklane ja jumalakartlik teenistus mõidab hingi.

III. Töö ulatatus lõpetamise puhul.

1. Terwele maailmale peab teada antama õnnistuse kuulutus.
2. Selle läbi hoitakse ärawalitud ka waimulikkude õõituste eest.

Wäljaandja: S. P. Aho. R. Eesti Liit. Tellimised kui ka rahasaadetised saata Mary Saks'ale, Merepuiestee nr. 14-a, Tallinnas.

Wastutaw toimetaja: M. Bärengrub, Merepuiestee nr. 14-a, Tallinnas. **Abitoimetaja:** E. Mägi.